

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ne soluturus. Illi conuersi, regem acie excipiunt. Graue quidem prælium, sed neutrò inclinante victoria, digressi sunt. Saxones & Suevi potiuntur vrbe, Imperator episcopum reiiciunt: Alberonem reponunt ab ipso destitutum. Sed cum redissent in sua, Imperator, vrbe eiusdem Alberone, rursus Meinardū suum restituit. Hermannus aut, quem regem creauerant, cernens Henricū inuictus, scere, deposito regis nomine, Hērico recōciliatur: & būi post in obsidione castelli, ictus lapide interiit. Hisce ille Hermannus, quem per contumeliam Henrici milite Allium, ex memorata causa, cognominauerunt.

CAPVT XII.

Mortua deinde non longum Imperatrice Bertha, quæ filia erat Ottonis Italici, non diu moratus Henricus Imperator, nuptias secundas Colonia in iugis celebravitq₃: & duxit relietam Vthonis marchionis, filiam regis Russorum, pudicissimam fœminam: sed de qua Hēricus poste à malè sentiret & loqueretur. Nec mirum debet videri, Russorum regna ad Teutonas mittere temptam. Nam Sigebertus, memorabilis scriptor Gallicus, testis est, hoc Henrico imperante, duos Russi regis filios de regno contendentes, eosque processisse, vi pulsu alter, Henricum adierit, s^e, regnumq₃ subiiciens Imperio, si armis illius reduceretur. Sed tanta erant in inscribus Romani Imperij bella, ut externis Henricus vacare non posset: & erat via per Polonus foederatos, non subditos, in Russiam perueniendi. Erant tum in regno Egbertus marchio Saxonie, qui Imperatori malpareret: Sed ille se muro contimens defendit. Obsidione firmata, mulci milites ad vicinum Natalis Christi diem abiérunt ex castris. Erumpens Egbertus, cum hos non ignoraret, stragem peregit: in qua episcopus Lan-

samus, se. Cap qui tu aut illi Imper qui pos memor accepit sua red cum tra quod p vendic in mole militib suprà si contule etiam t ni habi fœmina ens, ad eas p tifices bantur bardian

O laude e tamen pender ras & sunmo

sanus, qui lanceam Imperatori prætulit, fertur cecidisse. Captus hic quoq; Liemarus Bremensis archiepiscopus, qui tū Imperatori, vi potè vir Bauarus, militaret. Cepit aut illū Luderus, qui postea dux Saxoniae, deinde etiam Imperator est factus, adolescens tū egregia fortitudo linis, qui postea duxit coniugē Rixā, Gertrudis, quæ soror erat memorati Egberti, filiā, cum qua magnā Saxoniæ partem accepit in dotē. Captus aut archiepiscopus Bremensis, pro sua redemptione dedit Ludero Aduocatiā Bremensem, cum trecentis argenti marchis. Inde arbitror enatū ius, quod posteri huius Luderī ducis, in urbem Bremensem vendicare solebant. Egbertus aut comes, non longè pōst in molendino quiescens, à superuenientibus Imperatoris militibus opprimitur: sive, ut ab alijs traditur, (quod supra significavimus) à sicarijs, qui se in illius familiam contulerunt, ab Imperatore ad eam rem conductis. Quo etiam tempore, iunior dux Bauariae fertur se in peregrinī habitu in Italiam contulisse, motus virtute insignis feminæ Mathildis: cuius viduatum esse torum audiens, adspicauit in eius nuptias, & vt ferunt, assequutus, ad eas peruenit. Mira fœminæ virtus, quam summi pontifices venerabantur, principes de longinquō admirabantur: cuius etiam desiderio, hic ex Bauaria in Lombardiam transierit, vt coniugem mereretur.

CAPVT X I I .

Oper epræcium est agnoscere, quæ & vnde fuerit illa Mathildis, quam Italici scriptores multa laude efferunt, quod raro præstant exteris: originem tamen eius illi non attingunt. Multa obsequia impenderat illa Romana sedi, multas pro sua fortuna operas & impensas fecerat conscribendis & alendis pro summo pontifice exercitibus: Sed non potuit tū in vicem